

Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

► **B**

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2006/21/EK

(2006. gada 15. marts)

par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK

(OV L 102, 11.4.2006., 15. lpp.)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

	Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 596/2009 (2009. gada 18. jūnijs)	L 188 14	18.7.2009.



EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA **2006/21/EK**

(2006. gada 15. marts)

par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par
grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾ un ņemot vērā Samierināšanas komitejas 2005. gada 8. decembrī apstiprināto kopīgo tekstu,

tā kā:

- (1) Komisijas paziņojumā ar nosaukumu “Droša kalnrūpniecības darbība: apskats par pēdējiem nelaimes gadījumiem kalnrūpniecībā” kā viena no prioritārām darbībām ir izvirzīta iniciatīva reglamentēt ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu. Šī darbība ir paredzēta, lai papildinātu iniciatīvas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/105/EK (2003. gada 16. decembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kas saistīti ar bīstamām vielām ⁽⁴⁾, kā arī sakarā ar dokumenta izstrādi par labākajām pieejamajām metodēm, kas attiecas uz tādu iežu pārpalikumu un sārņu apsaimniekošanu, kuri rodas no kalnrūpniecības, atbilstīgi Padomes Direktīvai 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novērošanu un kontroli ⁽⁵⁾.
- (2) Eiropas Parlaments 2001. gada 5. jūlija Rezolūcijā ⁽⁶⁾ par minēto paziņojumu pilnībā atbalstīja to, ka ir nepieciešama direktīva par ieguves rūpniecības atkritumiem.
- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽⁷⁾, kā mērķi attiecībā uz atkritumiem, kurus vēl aizvien turpina radīt, paredz to, ka līdz minimumam būtu jāsamazina to bīstamības līmenis un ar tiem saistītais risks, priekšroka būtu jādod atkritumu pārstrādei un īpaši otrreizējai pārstrādei, būtu jāsamazina apglabājamo atkritumu daudzums, un to apglabāšanai vajadzētu būt drošai, apglabāšanai paredzēto atkritumu apstrādes vietas būtu jāiekārto pēc iespējas tuvāk vietai, kur atkritumi rodas, ciktāl tas nemazina atkritumu apstrādes procesa efektivitāti. Lēmumā Nr. 1600/2002/EK kā prioritāra rīcība attiecībā uz nelaimes gadījumiem un katastrofām ir paredzēta arī pasākumu izstrāde, lai sekmētu smagu nelaimes gadījumu riska novēršanu, īpašu uzmanību pievēršot tiem nelaimes gadījumiem, kas saistās

⁽¹⁾ OV C 80, 30.3.2004., 35. lpp.

⁽²⁾ OV C 109, 30.4.2004., 33. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta atzinums (2004. gada 31. marts) (OV C 103 E, 29.4.2004., 451. lpp.), Padomes kopējā nostāja (2005. gada 12. aprīlis) (OV C 172 E, 12.7.2005., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta nostāja (2005. gada 6. septembris) (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta normatīvā rezolūcija (2006. gada 18. janvāris) un Padomes lēmums (2006. gada 30. janvāris).

⁽⁴⁾ OV L 345, 31.12.2003., 97. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 166/2006 (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ OV C 65 E, 14.3.2002., 382. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

▼B

ar kalnrūpniecību, kā arī pasākumu izstrāde attiecībā uz kalnrūpniecības atkritumiem. Lēmumā Nr. 1600/2002/EK kā prioritāra rīcība paredzēta arī ilgtspējīgas ieguves rūpniecības pārvaldības veicināšana, lai mazinātu tās ietekmi uz vidi.

- (4) Saskaņā ar Kopienas vides politikas mērķiem ir nepieciešams noteikt minimālās prasības, lai pēc iespējas novērstu vai mazinātu jebkādu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi vai cilvēku veselību, ko varētu radīt ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošana, piemēram, sārņi (t.i., atkritumu cietās daļas vai to suspensija, kas paliek pāri pēc tam, kad minerāli ir apstrādāti ar dažādiem paņēmieniem), iežu pārpalikumi un nederīgie ieži (t.i., materiāls, kas ieguves darbību laikā tiek pārvietots saistībā ar rūdas vai minerāla novērtēšanas procesu, tostarp pirmsieguves posmā) un augšnes virsslānis (t.i., augšnes virsējā kārtā), ja tie ir atkritumi, kā definēts Padomes Direktīvā 75/442/EEK (1975. gada 15. jūlijs) par atkritumiem ⁽¹⁾.
- (5) Saskaņā ar 24. punktu Johaneshurgas Īstenošanas plānā par ilgtspējīgu attīstību, ko pieņēma Apvienoto Nāciju Organizācijas rīkotajā 2002. gada Pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību, ir nepieciešams, apsaimniekojot dabas resursu bāzi ilgtspējīgā un integrētā veidā, aizsargāt ekonomikas un sociālās attīstības dabas resursu bāzi un pārtraukt pašreizējo tendenci degradēt dabas resursus.
- (6) Tādējādi šai direktīvai būtu jāattiecas uz sauszemes ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu, proti, tādu atkritumu apsaimniekošanu, kas rodas saistībā ar minerālresursu ģeoloģisko izpēti, ieguvu (tostarp pirmsieguves posmu), apstrādi un uzglabāšanu, kā arī karjeru darbiem. Tomēr šādi apsaimniekošanai būtu jāatspoguļo principi un prioritātes, kas noteiktas Direktīvā 75/442/EEK, kuru saskaņā ar minētās direktīvas 2. panta I punkta b) apakšpunkta ii) punktu turpina piemērot visiem ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanas aspektiem, uz kuriem neattiecas šī direktīva.
- (7) Lai novērstu administratīvo prasību dublēšanos un neproporcionalitāti, šīs direktīvas piemērošanas jomā vajadzētu būt vienīgi tām konkrētajām darbībām, ko uzskata par prioritāti, lai sasniegtu tajā noteiktos mērķus.
- (8) Tādējādi šo direktīvu nebūtu jāpiemēro tām atkritumu plūsmām, kuras, lai gan rodas minerālu ieguves vai apstrādes darbā, tomēr nav tieši saistītas ar ieguves vai apstrādes procesu, piemēram, pārtikas atkritumiem, atkritumeļļām, nolietotiem transporta līdzekļiem, izlietotām baterijām un akumulatoriem. Šādu atkritumu apsaimniekošana būtu jāveic saskaņā ar Direktīvu 75/442/EEK vai Padomes Direktīvu 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem ⁽²⁾, vai jebkuriem citiem attiecīgiem Kopienas tiesību aktiem, kā tas ir attiecībā uz atkritumiem, kuri rodas ģeoloģiskās izpētes, ieguves vai apstrādes vietā un kurus transportē uz vietu, kas saskaņā ar šo direktīvu nav atkritumu apsaimniekošanas objekts.
- (9) Šai direktīvai nebūtu jāattiecas ne uz atkritumiem, kas rodas piekrastes minerālresursu ģeoloģiskā izpētē, ieguvē un apstrādē, nedz arī uz gruntsūdeņu iepludināšanu un atkārtotu iepludināšanu, savukārt attiecībā uz inertiem atkritumiem, nebīstamiem ģeoloģiskās izpētes atkritumiem, nepiesārņotu augsni un kūdras ieguves, apstrādes un uzglabāšanas atkritumiem būtu jāpiemēro tikai noteikts prasību kopums, jo tie rada mazāku vides apdraudējumu. Attiecībā uz nebīstamiem, neinertiem atkritumiem dalībvalstis var

⁽¹⁾ OV L 194, 25.7.1975., 39. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

▼B

dažas prasības noteikt mazākas vai pilnībā atteikties no tām. Tomēr šie izņēmumi nebūtu jāpiemēro A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objektiem.

- (10) Lai gan šī direktīva attiecas uz ieguves rūpniecības atkritumu, tostarp radioaktīvu atkritumu, apsaimniekošanu, šo direktīvu tomēr nebūtu jāattiecinā uz radioaktivitātei raksturīgiem aspektiem, uz kuriem attiecas Eiropas Atomenerģijas Kopienas (*Euratom*) līgums.
- (11) Lai ievērotu Direktīvā 75/442/EEK, un jo īpaši tās 3. un 4. pantā noteiktos principus un prioritātes, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ieguves rūpniecības uzņēmumi veic visus nepieciešamos pasākumus, lai novērstu vai pēc iespējas samazinātu jebkādu faktisko vai potenciālo kaitējumu videi vai cilvēku veselībai, ko izraisa ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošana.
- (12) Šiem pasākumiem būtu jābalstās, *inter alia*, uz Direktīvā 96/61/EK definēto labāko pieejamo metožu koncepciju, un, izmantojot šīs metodes, dalībvalstīs nosaka, kā attiecīgos gadījumos jāņem vērā atkritumu apsaimniekošanas objekta tehniskās īpašības, ģeogrāfiskais novietojums un vietējie vides apstākļi.
- (13) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ieguves rūpniecības uzņēmumi izstrādā piemērotus atkritumu apsaimniekošanas plānus ieguves rūpniecības atkritumu rašanās novēršanai vai mazināšanai, apstrādei, pārstrādei un apglabāšanai. Šos plānus būtu jāizstrādā tā, lai nodrošinātu atkritumu apsaimniekošanas iespēju atbilstošu plānošanu, samazinot radīto atkritumu daudzumu un kaitīgumu un veicinot atkritumu reģenerāciju. Turklāt ieguves rūpniecības atkritumu sastāvs būtu jāraksturo, pēc iespējas nodrošinot, ka šādi atkritumi izraisa vienīgi prognozējamās reakcijas.
- (14) Lai samazinātu nelaimes gadījumu iespējamību un lai garantētu augstu vides un cilvēku veselības aizsardzības līmeni, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka saistībā ar atkritumiem katra A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objekta apsaimniekotājs pieņem un piemēro smagu nelaimes gadījumu novēršanas politiku. Tai būtu jāiekļauj tādus preventīvus pasākumus kā drošības sistēmas ieviešanu, ārkārtēju situāciju novēršanas plānu izmantošanu, kad notiek nelaimes gadījums, un drošības informācijas izplatīšanu personām, ko varētu iespaidot smags nelaimes gadījums. Notiekot nelaimes gadījumam, no uzņēmumiem būtu jāpieprasa, lai tie kompetentajām iestādēm sniedz visu attiecīgo informāciju, kas nepieciešama, lai mazinātu faktisko vai potenciālo kaitējumu videi. Šīs īpašās prasības nebūtu jāpiemēro tiem ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanas objektiem, uz kuriem attiecas Direktīva 96/82/EK.
- (15) Atkritumu apsaimniekošanas objektam nebūtu jāpiešķir A kategorija, pamatojoties vienīgi uz riskiem drošībai un ieguves rūpniecības darbinieku veselības aizsardzību, uz ko attiecas citi Kopienas tiesību akti, un jo īpaši Direktīvas 92/91/EEK ⁽¹⁾ un 92/104/EEK ⁽²⁾.
- (16) Ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanas īpašā rakstura dēļ ir nepieciešams ieviest īpašas pieteikumu un atļauju procedūras attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanas objektiem, kurus izmanto šādu atkritumu savākšanai. Turklāt dalībvalstīm būtu

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 92/91/EEK (1992. gada 3. novembris) par minimālajām prasībām drošības un veselības aizsardzības uzlabošanai darba ņēmējiem, kuri strādā minerālu ieguves rūpniecības nozarēs, kas pielieto urbšanu (vienpadsmitā atsevišķā direktīva saskaņā ar Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punktu) (OV L 348, 28.11.1992., 9. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 92/104/EEK (1992. gada 3. decembris) par minimālajām prasībām drošības un veselības aizsardzības uzlabošanai darbiniekiem, kuri strādā virszemes un pazemes minerālu ieguves rūpniecības nozarēs (divpadsmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) (OV L 404, 31.12.1992., 10. lpp.).

▼B

jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes regulāri pārskata un, vajadzības gadījumā, atjaunina atļaujas nosacījumus.

- (17) Būtu jāprasa, lai dalībvalstis saskaņā ar ANO EEK 1998. gada 25. jūnija Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Orhūsas Konvencija) nodrošina to, ka sabiedrību informē par pieteikumiem atkritumu apsaimniekošanas atļaujas saņemšanai un ka pirms atkritumu apsaimniekošanas atļaujas izsniegšanas notiek apspriešanās ar attiecīgo sabiedrību.
- (18) Ir skaidri jānorāda prasības, kas ieguves rūpniecību apkalpojošiem atkritumu apsaimniekošanas objektiem būtu jāievēro vietas izvēles, apsaimniekošanas, kontroles, slēgšanas, profilakses un aizsardzības pasākumu ziņā, lai īsā un vidēji ilgā laikposmā novērstu jebkādas draudus videi un jo īpaši gruntsūdeņu piesārņošanu, izskalojumam iesūcoties augsnē.
- (19) Ir precīzi jādefinē A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objekti, kurus izmanto ieguves rūpniecības atkritumiem, ņemot vērā varbūtējo iespaidu, kāds varētu būt jebkādam ar šādu atkritumu apsaimniekošanas objektu saistītam piesārņojumam vai nelaimes gadījumam, atkritumiem izklūstot ārā no šāda objekta.
- (20) Arī uz atkritumiem, kurus iepilda izraktās tilpnēs, sanācijas vai celtniecības nolūkos saistībā ar minerālu ieguves procesu, kā piemēram, lai izbūvētu vai uzturētu piekļuves iekārtas mehānismiem, paceļamās rampas, piebūves, drošības nožogojumus vai gājēju celiņus tilpņu iekšienē, ir jāattiecinā noteiktas prasības, lai aizsargātu virszemes ūdeņus un/vai gruntsūdeņus, nodrošinātu šādu atkritumu stabilitāti un nodrošinātu atbilstošu uzraudzību pēc šādu darbu pārtraukšanas. Tādējādi šādiem atkritumiem nebūtu jāpiemēro šīs direktīvas prasības, kas attiecas tikai uz "atkritumu apsaimniekošanas objektiem", izņemot prasības, kas pieminētas īpašajos noteikumos par raktām tilpnēm.
- (21) Lai nodrošinātu ieguves rūpniecību apkalpojošu atkritumu apsaimniekošanas objektu pareizu izbūvi un uzturēšanu, dalībvalstīm būtu jāveic atbilstoši pasākumi, lai nodrošinātu, ka šādus objektus projektē, izvieto un pārvalda tehniski kompetentas personas. Jānodrošina, lai vadītāju un darbinieku iegūtā apmācība un zināšanas sniegtu viņiem nepieciešamās iemaņas. Turklāt kompetentām iestādēm būtu jāpārliedzinās, ka apsaimniekotāji nodrošina atbilstošu kārtību attiecībā uz jaunu atkritumu apsaimniekošanas objektu celtniecību un uzturēšanu, kā arī attiecībā uz jebkādu jau esošu objektu paplašināšanu vai pārveidošanu, tostarp pēcslēgšanas fāzē.
- (22) Ir jāievieš monitoringa procedūras atkritumu apsaimniekošanas objektu darbības laikam un pēcslēgšanai. Pēcslēgšanas periodu A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objektu monitoringam un kontrolei būtu jānosaka proporcionāli katra konkrētā atkritumu apsaimniekošanas objekta radītajam apdraudējumam līdzīgi, kā tas noteikts ar Direktīvu 1999/31/EK.
- (23) Ir jānosaka, kad un kā atkritumu apsaimniekošanas objekts, kas apkalpo ieguves rūpniecību, būtu jāslēdz, un jānosaka apsaimniekotāja pienākumi un atbildība pēcslēgšanas fāzē.
- (24) Dalībvalstīm būtu jāprasa, lai ieguves rūpniecības uzņēmumu vadītāji veic monitoringu un kontroli, nepieļaujot ūdens un augsnes piesārņošanu un konstatējot jebkādu nelabvēlīgu iespaidu uz vidi un cilvēku veselību, ko varētu izraisīt viņu atkritumu apsaimniekošanas objekti. Turklāt, lai samazinātu ūdens piesārņojumu, atkritumu izplūdei jebkurā saņēmējā ūdenstilpē būtu

▼B

jānotiek saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽¹⁾. Turklāt noteiktu ieguves rūpniecības nozaru radīto cianīda un cianīda savienojumu koncentrāciju sārņu dīķos, ņemot vērā to kaitīgo un toksisko iedarbību, būtu jāsamazina līdz zemākajam iespējamam līmenim, izmantojot labākas pieejamās metodes. Lai nepieļautu šādu ietekmi, maksimālās pieļaujamās koncentrācijas robežvērtības būtu jānosaka attiecīgi un, jebkurā gadījumā, saskaņā ar šīs direktīvas īpašajām prasībām.

- (25) Būtu jāprasa, lai ieguves rūpniecību apkalpojoša atkritumu apsaimniekošanas objekta apsaimniekotājs sniedz finansiālu garantiju vai līdzvērtīgu garantiju saskaņā ar dalībvalstu noteiktām procedūrām, tādējādi nodrošinot, ka tiks izpildītas visas no atļaujas izrietošās saistības, tostarp tās, kas attiecas uz atkritumu apsaimniekošanas objekta slēgšanu un pēcslēgšanas fāzi. Finansiālajai garantijai vajadzētu būt pietiekamai, lai segtu izmaksas atkritumu apsaimniekošanas objekta skartās zemes, kas ietver pašu atkritumu apsaimniekošanas objektu, sanācijai, kā aprakstīts atkritumu apsaimniekošanas plānā, kas sagatavots saskaņā ar 5. pantu, un kā prasīts 7. pantā minētajā atļaujā, ko veic atbilstīgi kvalificēta un neatkarīga trešā persona. Turklāt šāda garantija jāsniedz, pirms sāk atkritumu glabāšanu atkritumu apsaimniekošanas objektā, un tā ir periodiski jāpielāgo. Turklāt saskaņā ar principu, ka maksā piesārņotājs, un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļidzināšanu ⁽²⁾ ir svarīgi precizēt, ka ieguves rūpniecību apkalpojoša atkritumu apsaimniekošanas objekta apsaimniekotājam ir atbilstoša atbildība par objekta darbības rezultātā videi nodarīto kaitējumu vai šāda kaitējuma nenovēršanu iespējamību.
- (26) Attiecībā uz ieguves rūpniecību apkalpojošiem atkritumu apsaimniekošanas objektiem, kam citas dalībvalsts teritorijā var būt ievērojama negatīva pārrobežu ietekme uz vidi un no tās izrietošs apdraudējums cilvēku veselībai, vajadzētu būt kopējai procedūrai, kā atvieglināt apspriešanos starp kaimiņvalstīm. Tas būtu jādara, lai nodrošinātu to, ka notiek atbilstīga informācijas apmaiņa starp iestādēm un ka sabiedrība ir pietiekami informēta par jebkādu šādu atkritumu apsaimniekošanas objektu, kas var izraisīt negatīvas sekas attiecīgās citas dalībvalsts videi.
- (27) Dalībvalstīm ir jānodrošina, ka kompetentās iestādes organizē efektīvu pārbažu sistēmu vai līdzvērtīgus kontroles pasākumus attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanas objektiem, kas apkalpo ieguves rūpniecību. Neskarot apsaimniekotāja pienākumus saskaņā ar atļaujas nosacījumiem, pirms glabāšanas darbību sākšanas būtu jāveic pārbaude, lai pārliecinātos par to, vai ir izpildīti atļaujas nosacījumi. Papildus tam, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka apsaimniekotāji un to tiesību pārņēmēji uztur atjauninātu dokumentāciju par šādiem atkritumu apsaimniekošanas objektiem un ka apsaimniekotāji nodod saviem tiesību pārņēmējiem informāciju par atkritumu apsaimniekošanas objekta stāvokli un darbību.
- (28) Dalībvalstīm būtu regulāri jānosūta Komisijai ziņojumi par šīs direktīvas īstenošanu, tostarp informācija par nelaimes gadījumiem un situācijām, kas ir gandrīz nelaimes gadījumi. Pamatojoties uz šiem ziņojumiem, Komisijai būtu jāiesniedz ziņojumi Eiropas Parlamentam un Padomei.

⁽¹⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 2455/2001/EK (OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.

▼B

- (29) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas attiecībā uz šīs direktīvas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina, lai tās tiktu īstenotas. Šīm sankcijām vajadzētu būt efektīvām, samērīgām un preventīvām.
- (30) Dalībvalstīm jānodrošina, ka tiek veikta slēgtu, tostarp pamestu, atkritumu apsaimniekošanas objektu uzskaitē to teritorijā, lai identificētu objektus, kas nopietni negatīvi ietekmē vidi vai kas vidējā vai īsā laikā varētu kļūt par nopietnu apdraudējumu cilvēku veselībai vai videi. Šai uzskaitē jānodrošina pamats atbilstīgai pasākumu programmai.
- (31) Komisijai būtu jānodrošina atbilstīga zinātniskās un tehniskās informācijas apmaiņa par to, kā veikt slēgtu atkritumu apsaimniekošanas objektu uzskaiti dalībvalstu līmenī un kā izstrādāt metodoloģiju, lai palīdzētu dalībvalstīm izpildīt šo direktīvu, veicot slēgtu atkritumu apsaimniekošanas objektu sanāciju. Turklāt būtu jānodrošina informācijas apmaiņa katrā dalībvalstī un starp dalībvalstīm par labākajām pieejamajām metodēm.
- (32) Lai konsekventi piemērotu Līguma 6. pantu, vides aizsardzības prasībām jābūt integrētām Kopienas politikas un darbību īstenošanā, kuru mērķis ir sekmēt ilgtspējīgu attīstību.
- (33) Šo direktīvu varētu izmantot kā instrumentu, kuru ņem vērā, pārbaudot, vai projekti, kurus līdzfinansē Kopiena attīstības palīdzības kontekstā, ietver sevī nepieciešamos pasākumus, lai novērstu vai pēc iespējas mazinātu negatīvo ietekmi uz vidi. Šāda pieeja atbilst Līguma 6. pantam, jo īpaši attiecībā uz vides aizsardzības prasību integrēšanu Kopienas politikā attiecībā uz sadarbību attīstības jomā.
- (34) Šīs direktīvas mērķi – proti, ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanas uzlabošanu – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo šādu atkritumu nepareiza apsaimniekošana var izraisīt pārrobežu piesārņojumu. Saskaņā ar principu, ka maksā piesārņotājs, ir nepieciešams, *inter alia*, ņemt vērā jebkuru kaitējumu videi, kuru izraisa atkritumi no ieguves rūpniecības, un šā principa atšķirīga piemērošana atsevišķās valstīs var radīt stāvokli, kad saimnieciskās darbības subjektiem ir būtiski atšķirīgs finansiālais slogs. Turklāt atšķirīgas valstu politikas ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanas jomā traucē sasniegt to, ka tiek nodrošināts zemākais pieļaujamais līmenis šādu atkritumu drošai un atbildīgai apsaimniekošanai, un ka pēc iespējas tiek palielināts to pārstrādes apjoms visā Kopienā. Tādēļ, tā kā šīs direktīvas mēroga un iedarbības dēļ tās mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (35) Pasākumus, kas nepieciešami šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (36) To atkritumu apsaimniekošanas objektu darbība, kas darbojas šīs direktīvas transponēšanas brīdī, būtu jāreglamentē tā, lai noteiktā laikposmā veiktu vajadzīgos pasākumus, pielāgojot tos šīs direktīvas prasībām.
- (37) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽²⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kas pēc iespējas

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

▼B

precīzāk atspoguļotu atbilstību starp šo direktīvu un transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva paredz pasākumus, procedūras un norādījumus, lai cik iespējams novērstu vai mazinātu jebkādu iespējamu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi, jo īpaši uz ūdeni, gaisu, augsni, faunu un floru, kā arī jebkādas saistītus apdraudējumus cilvēku veselībai, ko rada ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošana.

2. pants

Piemērošanas joma

1. Ņemot vērā šā panta 2. un 3. punktu, šī direktīva attiecas uz tādu atkritumu apsaimniekošanu, ko rada minerālresursu ģeoloģiskā izpēte, to ieguve, apstrāde un uzglabāšana, kā arī karjeru darbi, turpmāk "ieguves rūpniecības atkritumi".

2. Šī direktīva neattiecas uz:

- a) atkritumiem, kas rodas minerālresursu ģeoloģiskā izpētē, ieguvē un apstrādē, kā arī karjeru darbos, bet kurus šīs darbības nerada tieši;
- b) atkritumiem, kas rodas piekrastes minerālresursu ģeoloģiskajā izpētē, ieguvē un apstrādē;
- c) gruntsūdeņu iepludināšanu un atkārtotu iepludināšanu, kā definēts Direktīvas 2000/60/EK 11. panta 3. punkta j) apakšpunkta pirmajā un otrajā ievilkumā, ciktāl tas ir atļauts saskaņā ar minēto pantu.

3. Uz inertiem atkritumiem un nepiesārņotu augsni, ko rada minerālresursu ģeoloģiskā izpēte, ieguve, apstrāde un uzglabāšana, kā arī karjeru darbi, un kūdras ģeoloģiskā izpēte, ieguve, apstrāde un glabāšana, neattiecas 7. un 8. pants, 11. panta 1. un 3. punkts, 12. pants, 13. panta 6. punkts, 14. un 16. pants, ja vien minētos atkritumus neapglabā A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objektos.

Tādu nebīstamu atkritumu glabāšanai, kuri rodas tādu minerālresursu ģeoloģiskā izpētē, kuri nav nafta un kas ir citas nogulsnes, nevis ģipsis un anhidrīts, kā arī kūdras ieguvē, apstrādē un uzglabāšanā radušos atkritumu un nepiesārņotas augsnes glabāšanai kompetentas iestādes var izvirzīt mazākas prasības vai pilnībā atteikties no tām, ja ir ievērotas 4. pantā izvirzītās prasības.

Dalībvalstis var izvirzīt mazākas prasības vai pilnībā atteikties no 11. panta 3. punktā, 12. panta 5. un 6. punktā, 13. panta 6. punktā, 14. un 16. pantā izvirzītajām prasībām attiecībā uz nebīstamiem, neinertiem atkritumiem, ja tos glabā A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objektā.

4. Neskarot citus Kopienas tiesību aktus, attiecībā uz atkritumiem, uz ko attiecas šī direktīva, nepiemēro Direktīvu 1999/31/EK.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- 1) "atkritumi" ir definēti tāpat kā Direktīvas 75/442/EEK 1. panta a) punktā;

▼B

- 2) “bīstami atkritumi” ir definēti tāpat kā 1. panta 4. punktā Padomes Direktīvā 91/689/EEK (1991. gada 12. decembris) par bīstamajiem atkritumiem ⁽¹⁾;
- 3) “inerti atkritumi” ir atkritumi, ar ko nenotiek nekādas būtiskas fizikālas, ķīmiskas vai bioloģiskas pārmaiņas. Inerti atkritumi nešķīst, nedeg vai citādi nereaģē – nedz fizikāli, nedz ķīmiski, tie bioloģiski nesadalās vai kaitīgi neiedarbojas uz citām vielām, kas saskaras ar tiem, tādējādi neizraisot vides piesārņojumu un nekaitējot cilvēku veselībai. Atkritumu kopīgajam izskalojumam un piesārņotājielu daudzumam tajos, kā arī izskalojuma ekotoksiskumam jābūt niecīgam, un jo īpaši tas nedrīkst apdraudēt virszemes ūdeņu un/vai gruntsūdeņu kvalitāti;
- 4) “nepiesārņota augsne” ir augsne, kas, veicot rakšanas darbus, ir aizvākta no zemes virskārtas, un ko neuzskata par piesārņotu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas attiecīgā atkritumu glabāšanas vieta, vai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem;
- 5) “minerālresursi” jeb “minerāli” ir tādas dabā sastopamas organisku vai neorganisku vielu, piemēram, energokurināmo, metālu rūdu, rūpnieciski izmantojamu minerālvielu un būvniecībā izmantojamu minerālvielu iegulas zemes garozā, kuras nav ūdens;
- 6) “ieguves rūpniecība” ir visi uzņēmumi, kas komerciālos nolūkos nodarbojas ar minerālu resursu ieguvī virs zemes vai pazemē, arī tādi, kuri veic ieguvī no urbumiem vai apstrādā iegūtos materiālus;
- 7) “piekraste” ir tā jūras un jūras dibena teritorija, kas no parastu vai vidēju paisumu zemākā ūdens līmeņa atzīmes iestiepjas jūrā;
- 8) “apstrāde” ir mehāniski, fizikāli, bioloģiski, termiski vai ķīmiski procesi vai procesu kompleksi, ko veic ar minerālresursiem – tostarp minerālresursiem no karjeru darbiem – iegūstot attiecīgus minerālus, tostarp rupjuma mainīšana, klasifikācija, separācija un skalošana, kā arī iepriekš izmestu atkritumu pārstrāde, bet pie tās nepieder metāлкаusēšana, termiski izgatavošanas procesi (izņemot kaļķakmens dedzināšanu) un metalurģiskie procesi;
- 9) “sārņi” ir atkritumu cietās daļas vai to suspensija, kas atliek pēc tam, kad minerāli ir apstrādāti separācijas procesos (piem., beržot, maļot, sijājot, flotējot un izmantojot citus fizikālus un ķīmiskus paņēmienus), lai vērtīgos minerālus atdalītu no mazāk vērtīgiem iežiem;
- 10) “terehons” ir būvēts objekts cietu atkritumu apglabāšanai uz zemes;
- 11) “dambis” ir būvēta konstrukcija ūdens vai atkritumu saturēšanai un/vai ierobežošanai diķī;
- 12) “diķis” ir dabisks vai būvēts objekts, kur apglabāt smalkgraudainus atkritumus, parasti sārņus, kopā ar brīvu ūdeni dažādā daudzumā, no minerālresursu apstrādes un no apstrādei izmantotā ūdens tīrīšanas un reģenerācijas;
- 13) “vājš, skābju iedarbībā sadalāms cianīds” ir cianīds un cianīda savienojumi, ko sadala vāja skābe ar konkrētu pH līmeni;
- 14) “izskalojums” ir jebkāds šķidrums, kas sūcas cauri noglabātiem atkritumiem un izplatās no atkritumu apsaimniekošanas objekta vai tajā paliek, arī piesārņoti notekūdeņi, kurš var nelabvēlīgi ietekmēt vidi, ja to atbilstīgi neapstrādā;
- 15) “atkritumu apsaimniekošanas objekts” ir jebkāda teritorija, kas atvēlēta, lai uzkrātu vai apglabātu ieguves rūpniecības atkritumus – neatkarīgi no tā, cietus vai šķidrus, vai šķīdumā, vai suspensijā – uz šādu laiku:
 - bez termiņa – A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objektos un objektos atkritumiem, kas atkritumu apsaimniekošanas plānā raksturoti kā bīstami;

⁽¹⁾ OV L 377, 31.12.1991., 20. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 166/2006.

▼B

- uz termiņu, ilgāku par sešiem mēnešiem – negaidīti radušos bīstamu atkritumu apsaimniekošanas objektos;
- uz termiņu, ilgāku par vienu gadu – nebīstamu, neinertu atkritumu apsaimniekošanas objektos;
- uz termiņu, ilgāku par trim gadiem – nepiesārņotas augsnes, nebīstamu ģeoloģiskas, kūdras ieguves, apstrādes un uzglabāšanas atkritumu, kā arī inertu atkritumu apsaimniekošanas objektos.

Šādi objekti ietver arī dambjus vai citas konstrukcijas, kuru mērķis ir saturēt, aizturēt, ierobežot vai citādi atbalstīt minētos objektus, un tostarp arī terehonus un dīķus, bet ne tikai, taču par tiem neuzskata raktas tilpes, kurās sanācijas un celtniecības nolūkos ievieto atkritumus pēc tam, kad no tiem ir iegūti minerāli;

- 16) “smags nelaimes gadījums” ir notikums atkritumu glabāšanas vietā kādas darbības gaitā, apsaimniekojot atkritumus kādā uzņēmumā, uz ko attiecas šī direktīva, kurš izraisa nopietnus draudus cilvēku veselībai un/vai videi uzreiz vai laika gaitā, objektā vai ārpus tā;
- 17) “bīstama viela” ir viela, maisījums vai preparāts, kas ir bīstams Direktīvas 67/548/EEK ⁽¹⁾ vai Direktīvas 1999/45/EK ⁽²⁾ nozīmē;
- 18) “labākas pieejamās metodes” ir definētas tāpat kā Direktīvas 96/61/EK 2. panta 11. punktā;
- 19) “saņēmējas ūdenstilpes” ir virszemes ūdeņi, gruntsūdeņi, pārejas ūdeņi un piekrastes ūdeņi, kā tie definēti, attiecīgi, Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 1., 2., 6. un 7. punktā;
- 20) “sanācija” ir tāda atkritumu apsaimniekošanas objekta ietekmētas zemes apstrāde, kas zemi atjauno pieņemamā stāvoklī, jo īpaši attiecībā uz augsnes kvalitāti, savvaļas augiem un dzīvniekiem, dabisku vidi, saldūdens sistēmām, ainavām un piemērotu lietderīgu izmantojumu;
- 21) “ģeoloģiska izpēte” ir saimnieciski izmantojamu minerāliegulu meklēšana, arī paraugu ņemšana, paraugu ņemšana lielos apjomos, urbšana un rakšana, bet pie tās nepieder darbi, kas vajadzīgi, izstrādājot tādas minerāliegulas, un darbības, kas ir tieši saistītas ar notiekošām ieguves operācijām;
- 22) “sabiedrība” ir viena vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas un – saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem vai praksi – viņu apvienības, organizācijas vai grupas;
- 23) “attiecīgā sabiedrība” ir tā sabiedrības daļa, kuru ietekmē vai var ietekmēt ar vidi saistītu lēmumu pieņemšana saskaņā ar šīs direktīvas 6. un 7. pantu vai kura ir ieinteresēta tādu lēmumu pieņemšanā; piemērojot šo definīciju, uzskata, ka nevalstiskas organizācijas, kas cīnās par vides aizsardzību un atbilst visām attiecīgas valsts tiesību aktu prasībām, ir ieinteresētas;
- 24) “apsaimniekotājs” ir fiziska vai juridiska persona, kas ir atbildīga par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā apsaimnieko atkritumus, tostarp attiecībā uz ieguves rūpniecības atkritumu pagaidu glabāšanu, darbības fāzi un pēcslēgšanu;

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 67/548/EEK (1967. gada 27. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu (OV L 196, 16.8.1967., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/73/EK (OV L 152, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/45/EK (1999. gada 31. maijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu preparātu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu (OV L 200, 30.7.1999., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/8/EK (OV L 19, 24.1.2006., 12. lpp.).

▼B

- 25) "atkritumu valdītājs" ir ieguves rūpniecības atkritumu ražotājs vai fiziska vai juridiska persona, kuras valdījumā tie ir;
- 26) "kompetenta persona" ir fiziska persona, kam ir tehniskas zināšanas un pieredze, kā noteikts tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā darbojas persona, lai pildītu no šīs direktīvas izrietošos pienākumus;
- 27) "kompetenta iestāde" ir iestāde vai iestādes, ko dalībvalsts norīko par atbildīgajām, lai pildītu no šīs direktīvas izrietošos pienākumus;
- 28) "atkritumu glabāšanas vieta" ir visa zeme konkrētā ģeogrāfiskā atrašanās vietā, ko pārtrauga un kontrolē apsaimniekotājs;
- 29) "būtiskas pārmaiņas" ir tādas pārmaiņas atkritumu apsaimniekošanas objekta uzbūvē vai darbībā, kuras, pēc kompetentas iestādes viedokļa, var būtiski negatīvi ietekmēt cilvēku veselību vai vidi.

*4. pants***Vispārējās prasības**

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka ieguves rūpniecības atkritumus apsaimnieko, neapdraudot cilvēku veselību un nelietojot procesus vai metodes, kas var kaitēt videi, un jo īpaši – neradot draudus ūdenim, gaisam, augsnei, faunai un florai, neradot neērtības trokšņa vai smakas dēļ, un nelabvēlīgi neietekmējot ainavu vai vietas, kas rada īpašu ieinteresētību. Dalībvalstis arī veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizliegtu ieguves rūpniecības atkritumu nekontrolētu pamešanu, izgāšanu vai apglabāšanu.
2. Dalībvalstis nodrošina to, ka apsaimniekotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai pēc iespējas novērstu vai mazinātu jebkādu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi un cilvēku veselībai radītus apdraudējumus, ko varētu radīt ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošana. Tas ietver jebkādu atkritumu apsaimniekošanas objektu pārvaldību, arī pēc to slēgšanas, un tādu smagu nelaimes gadījumu novēršanu, kuri varētu notikt attiecīgajā objektā, kā arī to seku ierobežošanu attiecībā uz vidi un cilvēku veselību.
3. Šā panta 2. punktā minēto pasākumu pamatā ir, *inter alia*, labākās pieejamās metodes, bet tie neliek lietot kādas konkrētas metodes vai īpašu tehnoloģiju, toties ņem vērā atkritumu apsaimniekošanas objekta tehniskos parametrus, tā atrašanās vietu un vietējos vides apstākļus.

*5. pants***Atkritumu apsaimniekošanas plāns**

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka apsaimniekotājs izstrādā atkritumu apsaimniekošanas plānu, lai mazinātu, apstrādātu, reģenerētu un apglabātu ieguves rūpniecības atkritumus, ņemot vērā ilgtspējīgas attīstības principu.
2. Atkritumu apsaimniekošanas plāna mērķi ir šādi:
 - a) novērst vai mazināt atkritumu radīšanu un to kaitīgumu, īpaši apsverot:
 - i) atkritumu apsaimniekošanu izstrādes stadijā un izvēloties metodi, ko izmantot minerālu ieguvē un apstrādē;
 - ii) pārmaiņas, kas var notikt ar ieguves rūpniecības atkritumiem attiecībā uz virsmas laukuma paplašināšanos un virszemes apstākļu iedarbību;
 - iii) iespēju ievietot ieguves rūpniecības atkritumus atpakaļ izraktajā tilpē pēc minerālu ieguves, ciktāl tas ir tehniski un ekonomiski iespējami un piemēroti videi, saskaņā ar Kopienas līmenī pastāvošiem vides standartiem un šīs direktīvas prasībām, ciktāl tās attiecas uz konkrēto gadījumu;

▼B

- iv) iespēju atlikt atpakaļ augsnes virsslāni pēc atkritumu apsaimniekošanas objekta slēgšanas vai, ja tas nav praktiski un lietderīgi, augsnes virsslāni izlietot citur;
- v) minerālresursu apstrādei izmantot mazāk bīstamas vielas;
- b) veicināt ieguves rūpniecības atkritumu reģenerāciju, šādus atkritumus atkārtoti izmantojot, utilizējot vai otrreizēji pārstrādājot, ja tas ir pieņemami no vides viedokļa saskaņā ar Kopienā pastāvošiem vides standartiem un šīs direktīvas prasībām, ciktāl tās attiecas uz konkrēto gadījumu;
- c) nodrošināt ieguves rūpniecības atkritumiem drošu īstermiņa un ilgtermiņa apglabāšanu, jo īpaši, projektēšanas stadijā apsverot apsaimniekošanu atkritumu apsaimniekošanas objekta darbības laikā un pēcslēgšanas fāzē un izvēloties tādu projektu, kas:
 - i) paredz pēc iespējas mazāku slēgtu atkritumu apsaimniekošanas objekta monitoringu un, ja iespējams, pilnīgi nekādu tā monitoringu, kontroli un pārvaldību;
 - ii) novērš vai vismaz paredz pēc iespējas mazāku ilgtermiņa negatīvu ietekmi, piemēram, ko rada piesārņotāji izplatīšanās no atkritumu apsaimniekošanas objekta pa gaisu vai pa ūdeni;
 - iii) nodrošināt visu dambju vai terehonu, kas paceļas virs sākotnējā zemes līmeņa, ilgtermiņa ģeotehnisko stabilitāti.
- 3. Atkritumu apsaimniekošanas plānā ir vismaz šādi elementi:
 - a) attiecīgos gadījumos, ierosinātā atkritumu apsaimniekošanas objekta klasifikācija saskaņā ar III pielikumā dotajiem kritērijiem:
 - ja ir vajadzīgs A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objekts – dokuments, kurā paredzēts, ka saskaņā ar 6. panta 3. punktu tiks izstrādāta smagu nelaimes gadījumu novēršanas politika, drošības sistēma tās īstenošanai, kā arī iekšējs plāns ārkārtēju situāciju novēršanai;
 - ja apsaimniekotājs uzskata, ka nav vajadzīgs A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objekts – pietiekama informācija, kas to pamato, tostarp iespējamu nelaimes gadījumu radīto apdraudējumu uzskaitījums;
 - b) atkritumu raksturojums saskaņā ar II pielikumu un kopsavilkums par ieguves rūpniecības atkritumu paredzamo kopapjomu, kas radīsies darbības stadijā;
 - c) tās darbības apraksts, kura rada minētos atkritumus, un jebkāda pēcapstrāde, kam tos pakļauj;
 - d) apraksts, kā vidi un cilvēku veselību var negatīvi ietekmēt minēto atkritumu glabāšana, un preventīvie pasākumi, kas jāveic, lai mazinātu to iespaidu uz vidi darbības laikā un pēc slēgšanas, ietverot arī 11. panta 2. punkta a), b) d) un e) apakšpunktā minētos aspektus;
 - e) ierosinātās kontroles un pārraudzības procedūras saskaņā ar 10. pantu, ja tās ir piemērojamas, un 11. panta 2. punkta c) apakšpunktu;
 - f) ierosinātais plāns slēgšanai, tostarp sanācija, pēcslēgšanas procedūras un pārraudzība, kā paredzēts 12. pantā;
 - g) pasākumi, lai novērstu ūdens stāvokļa pasliktināšanos saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK un lai novērstu vai mazinātu gaisa un augsnes piesārņošanu, kā paredzēts 13. pantā;
 - h) zemes, kuru skars atkritumu apsaimniekošanas objekts, stāvokļa novērtējums.

Atkritumu apsaimniekošanas plāns sniedz pietiekami daudz informācijas, lai kompetenta iestāde varētu novērtēt apsaimniekotāja spējas sasniegt 2. punktā izklāstītos atkritumu apsaimniekošanas plāna mērķus

▼B

un izpildīt šajā direktīvā noteiktās saistības. Plānā jo īpaši izskaidro, kā ar 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā minēto izraudzīto iespēju un metodi tiks sasniegti atkritumu apsaimniekošanas plāna mērķi, kā noteikts 2. punkta a) apakšpunktā.

4. Atkritumu apsaimniekošanas plānu pārskata ik pēc pieciem gadiem un/vai, ja vajadzīgs, izdara tajā grozījumus, ja būtiski mainās atkritumu apsaimniekošanas objekta darbība vai arī atkritumi, ko tajā glabā. Par visiem grozījumiem paziņo kompetentajai iestādei.

5. Plānus, kuri izstrādāti, ievērojot citus attiecīgās valsts vai Kopienas tiesību aktus, un kuros ir 3. punktā izklāstītā informācija, var izmantot, ja tas novērš lieku informācijas dublēšanos un apsaimniekotāja darba atkārtēšanos, ar nosacījumu, ka ir ievērotas visas 1. līdz 4. punktā paredzētās prasības.

6. Kompetenta iestāde apstiprina atkritumu apsaimniekošanas plānu, pamatojoties uz dalībvalstu noteiktām procedūrām, un pārbauda tā īstenošanu.

*6. pants***Smagu nelaimes gadījumu novēršana un informācija**

1. Šis pants attiecas uz A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objektiem, izņemot tos atkritumu apsaimniekošanas objektus, uz kuriem attiecas Direktīva 96/82/EK.

2. Neskarot citus Kopienas tiesību aktus, un jo īpaši Direktīvu 92/91/EEK un Direktīvu 92/104/EEK, dalībvalstis nodrošina to, ka smagu nelaimes gadījumu radītos apdraudējumus uzskaita un vajadzīgos elementus iekļauj atkritumu apsaimniekošanas objektu projektā, būvniecībā, darbībā un ekspluatācijā, slēgšanā un pēcslēgšanā, lai novērstu minētos nelaimes gadījumus un mazinātu to nelabvēlīgo ietekmi uz cilvēku veselību un/vai vidi, aptverot jebkādu pārrobežu ietekmi.

3. Ievērojot 2. punktā paredzētās prasības, katrs apsaimniekotājs pirms darbību sākuma izstrādā smagu nelaimes gadījumu novēršanas politiku ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanai un ievieš drošības sistēmu tās īstenošanai saskaņā ar I pielikuma 1. iedaļā izklāstītajiem elementiem, kā arī īsteno iekšēju plānu ārkārtēju situāciju novēršanai, kurā paredz pasākumus, kas atkritumu glabāšanas vietā jāveic, ja notiek nelaimes gadījums.

Saskaņā ar šo politiku apsaimniekotājs ieceļ vadītāju drošības jautājumos, kurš atbild par smagu nelaimes gadījumu novēršanas politikas īstenošanu un regulāru uzraudzību.

Kompetentā iestāde izstrādā ārēju plānu ārkārtēju situāciju novēršanai, kurā paredz pasākumus, kas ārpus atkritumu glabāšanas vietas jāveic, ja notiek nelaimes gadījums. Iesniedzot pieteikumu atļaujas saņemšanai, apsaimniekotājs kompetentajai iestādei sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai tā varētu izstrādāt minēto plānu.

4. Ārkārtēju situāciju novēršanas plāniem, kas minēti 3. punktā, ir šādi mērķi:

- a) ierobežot un kontrolēt smagus nelaimes gadījumus un citas avārijas, lai mazinātu to sekas, un jo īpaši mazināt kaitējumu cilvēku veselībai un videi;
- b) īstenot pasākumus, kas vajadzīgi, lai sargātu cilvēku veselību un vidi no smagu nelaimes gadījumu un citu avāriju sekām;
- c) darīt zināmu vajadzīgo informāciju sabiedrībai un attiecīgajiem dienestiem vai iestādēm attiecīgajā teritorijā;
- d) nodrošināt vides sanāciju, atjaunošanu un attīrīšanu pēc smagiem nelaimes gadījumiem.

▼B

Dalībvalstis nodrošina to, lai, notiekot smagam nelaimes gadījumam, apsaimniekotājs kompetentajai iestādei nekavējoties sniegtu visu vajadzīgo informāciju, palīdzot mazināt tā ietekmi uz cilvēku veselību un novērtēt un mazināt videi nodarīto kaitējumu faktisko vai potenciālo apjomu.

5. Dalībvalstis nodrošina to, lai attiecīgajai sabiedrībai būtu iespējas savlaicīgi un efektīvi piedalīties saskaņā ar 3. punktu izstrādājamā ārējā ārkārtas pasākumu plāna izstrādē vai pārskatīšanā. Lai to nodrošinātu, attiecīgo sabiedrību informē par visiem priekšlikumiem, un dara pieejamu attiecīgo informāciju, *inter alia*, ietverot informāciju par tiesībām piedalīties lēmumu pieņemšanas procesā un par kompetento iestādi, kurai var iesniegt atsauksmes vai jautājumus.

Dalībvalstis nodrošina to, ka attiecīgā sabiedrība ir tiesīga pieņemamos termiņos nākt klajā ar atsauksmēm un ka šādas atsauksmes atbilstīgi ņem vērā, pieņemot lēmumus par ārējiem ārkārtas pasākumu plāniem.

6. Dalībvalstis nodrošina to, ka attiecīgajai sabiedrībai domātā informācijā par drošības pasākumiem un darbībām, kas jāveic, notiekot nelaimes gadījumam, ir vismaz tie elementi, kas uzskaitīti I pielikuma 2. iedaļā, un to sniedz bez maksas un bez ierobežojumiem.

Tādu informāciju pārskata ik pēc trim gadiem un, vajadzības gadījumā, atjaunina.

7. pants

Pieteikums un atļauja

1. Neviens atkritumu apsaimniekošanas objekts nedrīkst darboties bez kompetentās iestādes izsniegtas atļaujas. Atļaujā ir šā panta 2. punktā paredzētie elementi, un tajā skaidri norādīta attiecīgā atkritumu apsaimniekošanas objekta kategorija atbilstīgi 9. pantā minētajiem kritērijiem.

Ievērojot visas šajā pantā paredzētās prasības, visas atļaujas, ko izdod saskaņā ar citiem attiecīgās valsts vai Kopienas tiesību aktiem, var apvienot, izveidojot vienotu atļauju, ja tāds formāts novērš lieku informācijas dublēšanos un apsaimniekotāja vai kompetentās iestādes darba atkārtāšanos. Uz 2. punktā izklāstīto informāciju var attiecināt vienu atļauju vai vairākas atļaujas, ar nosacījumu, ka ir ievērotas visas prasības, kas paredzētas šajā pantā.

2. Atļaujas pieteikumā ir vismaz šāda informācija:

- a) ziņas par apsaimniekotāju;
- b) paredzētā atkritumu apsaimniekošanas objekta atrašanās vieta, arī visas alternatīvās atrašanās vietas;
- c) atkritumu apsaimniekošanas plāns, kas paredzēts 5. pantā;
- d) piemēroti pasākumi finansiālu garantiju vai līdzvērtīgu garantiju formā, kā paredzēts 14. pantā;
- e) informācija, ko apsaimniekotājs sniedz saskaņā ar Direktīvas 85/337/EEK ⁽¹⁾ 5. pantu, ja saskaņā ar minēto direktīvu jāveic ietekmes uz vidi izvērtējums.

3. Kompetentā iestāde dod atļauju tikai tad, ja tā pārliecinās, ka:

- a) apsaimniekotājs atbilst attiecīgajām prasībām saskaņā ar šo direktīvu;
- b) atkritumu apsaimniekošana nav tiešā pretrunā ar attiecīgo atkritumu apsaimniekošanas plānu vai plāniem, kas minēti Direktīvas 75/442/EEK 7. pantā, vai kā citādi neliedz tos īstenot.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/35/EK (OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.).

▼B

4. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka kompetentas iestādes regulāri pārskata un, vajadzības gadījumā, atjaunina atļaujas izsniegšanas nosacījumus:

- ja būtiski mainās atkritumu apsaimniekošanas objekta darbība vai arī atkritumi, ko tajā glabā;
- pamatojoties uz monitoringa rezultātiem, ko apsaimniekotājs darījis zināmus saskaņā ar 11. panta 3. punktu, vai to pārbaūžu rezultātiem, kas veiktas saskaņā ar 17. pantu;
- ņemot vērā informācijas apmaiņu par būtiskām izmaiņām labākajās pieejamajās metodēs saskaņā ar 21. panta 3. punktu.

5. Saskaņā ar šo pantu izdotā atļaujā ietvertu informāciju statistikas vajadzībām pēc lūguma dara zināmu kompetentām valsts un Kopienas statistikas iestādēm. Svarīgu tīri komerciālu informāciju, piemēram, informāciju par darījumu attiecībām un izmaksu detaļām, un tautsaimnieciski izmantojamu minerālresursu apjomu nedara publiski pieejamu.

*8. pants***Sabiedrības dalība**

1. Pēc iespējas agrīnā atļaujas piešķiršanas procedūras stadijā vai, vēlākais, tiklīdz praktiski iespējams sniegt minēto informāciju, sabiedrību ar publiskiem paziņojumiem vai citiem piemērotiem līdzekļiem, piemēram, ar elektroniskiem saziņas līdzekļiem, ja tādi ir pieejami, informē par šādiem jautājumiem:

- a) atļaujas pieteikumu;
- b) attiecīgos gadījumos, par to, ka attiecībā uz lēmumu par pieteikumu atļaujas saņemšanai dalībvalstis apspriežas saskaņā ar 16. pantu;
- c) sīkāku informāciju par kompetentajām iestādēm, kas atbild par lēmuma pieņemšanu un kurās var saņemt attiecīgu informāciju, un kurām var iesniegt atsauksmes vai jautājumus, kā arī atsauksmju vai jautājumu iesniegšanas termiņu;
- d) iespējamo lēmumu būtību;
- e) attiecīgos gadījumos, sīkākām ziņām par pieteikumu atļaujas atjaunināšanai vai atļaujas piešķiršanas nosacījumiem;
- f) norādi uz attiecīgās informācijas pieejamības laiku un vietu, vai veidu;
- g) sīkākām ziņām par sabiedrības dalības pasākumiem un apspriešanos, kas notikusi saskaņā ar 7. punktu.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka pieņemamā termiņā attiecīgajai sabiedrībai ir pieejami:

- a) saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem – galvenie ziņojumi un ieteikumi, kas kompetentajai iestādei ir iesniegti laikā, kad attiecīgā sabiedrība saņēmusi informāciju saskaņā ar 1. punktu;
- b) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai⁽¹⁾ – visa informācija papildus 1. punktā minētajai informācijai, kas attiecas uz lēmumu, ko pieņem saskaņā ar šīs direktīvas 7. pantu, un kas kļūst pieejama tikai pēc tam, kad attiecīgā sabiedrība ir informēta saskaņā ar šā panta 1. punktu.

3. Dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai saskaņā ar šā panta 1. punktu nodrošinātu, ka sabiedrība ir informēta par atļaujas piešķiršanas nosacījumu atjaunināšanu saskaņā ar 7. panta 4. punktu.

⁽¹⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

▼B

4. Pirms lēmuma pieņemšanas attiecīgā sabiedrība ir tiesīga darīt zināmus komentārus un viedokļus kompetentajai iestādei.
5. Pieņemot lēmumu, atbilstīgi jāievēro saskaņā ar šo pantu notikušās apspriešanās rezultāti.
6. Pēc lēmuma pieņemšanas kompetentā iestāde saskaņā ar attiecīgām procedūrām informē attiecīgo sabiedrību un dara tai pieejamu šādu informāciju:
 - a) lēmuma saturu, ietverot arī atļaujas kopiju;
 - b) iemeslus un apsvērumus, kas ir lēmuma pamatā.
7. Dalībvalstis nosaka sīki izstrādātus pasākumus sabiedrības dalībai saskaņā ar šo pantu tā, lai attiecīgā sabiedrība varētu tiem sagatavoties un efektīvi piedalīties.

*9. pants***Atkritumu apsaimniekošanas objektu klasifikācijas sistēma**

Saskaņā ar šo direktīvu kompetentas iestādes klasificē atkritumu apsaimniekošanas objektus kā A kategorijas objektus saskaņā ar III pielikumā izklāstītiem kritērijiem.

*10. pants***Raktas tilpes**

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka apsaimniekotājs, ieguves rūpniecības atkritumus ievietojot atpakaļ izraktajās tilpēs sanācības un celtniecības nolūkos, neatkarīgi no tā, vai tie radīti ieguvē virs zemes vai pazemē, veic piemērotus pasākumus, lai:
 - 1) nodrošinātu ieguves rūpniecības atkritumu stabilitāti, ievērojot, *mutatis mutandis* 11. panta 2. punktu;
 - 2) novērstu augsnes, virszemes ūdeņu vai gruntsūdeņu piesārņošanu, ievērojot 13. panta 1., 3. un 5. punktu, *mutatis mutandis*;
 - 3) nodrošinātu ieguves rūpniecības atkritumu un rakto tilpju monitoringu, *mutatis mutandis*, ievērojot 12. panta 4. un 5. punktu.
2. Direktīva 1999/31/EK joprojām attiecas uz atkritumiem, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi, ko izmanto, lai attiecīgi piepildītu raktas tilpes.

*11. pants***Atkritumu apsaimniekošanas objektu būvniecība un apsaimniekošana**

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka atkritumu apsaimniekošanas objektu pārvaldība ir uzticēta kompetentām personām un ka ir nodrošināta tehniska attīstība un personāla mācības.
2. Kompetentā iestāde pārliecinās par to, ka, būvējot jaunu atkritumu apsaimniekošanas objektu vai pārveidojot esošu atkritumu apsaimniekošanas objektu, apsaimniekotājs nodrošina to, ka:
 - a) atkritumu apsaimniekošanas objekts atrodas piemērotā vietā, jo īpaši ņemot vērā Kopienas vai dalībvalsts pienākumus attiecībā uz aizsargājamām teritorijām, ģeoloģiskus, hidroloģiskus, hidroģeoloģiskus, seismiskus un ģeotehniskus faktorus, un ir projektēts tā, lai īstermiņa un ilgtermiņa perspektīvā atbilstu paredzētajiem nosacījumiem

▼B

novērst augsnes, gaisa, gruntsūdeņu vai virszemes ūdeņu piesārņojumu, īpaši ņemot vērā Direktīvu 76/464/EEK ⁽¹⁾, Direktīvu 80/68/EEK ⁽²⁾ un Direktīvu 2000/60/EK un nodrošinot efektīvu piesārņotā ūdens un izskalojuma savākšanu, kā tas paredzēts izsniegtajā atļaujā un ja tas paredzēts, kā arī mazinot ūdens vai vēja izraisīto eroziju, ciktāl tas ir tehniski iespējami un ekonomiski pamatoti;

- b) atkritumu apsaimniekošanas objekts ir piemēroti uzbūvēts, pārvaldīts un uzturēts, lai īstermiņā un ilgtermiņā nodrošinātu tā fizisku stabilitāti un novērstu augsnes, gaisa, virszemes ūdeņu vai gruntsūdeņu piesārņojumu, kā arī pēc iespējas mazinātu kaitējumu ainavām;
- c) ir piemēroti plāni un pasākumi, lai kompetentās personas regulāri pārraudzītu un pārbaudītu atkritumu apsaimniekošanas objektu un aktīvi rīkotos, ja rezultāti liecinātu par nestabilitāti vai ūdens vai augsnes piesārņojumu;
- d) ir izstrādāti piemēroti pasākumi zemes sanācijai un atkritumu apsaimniekošanas objekta slēgšanai;
- e) ir izstrādāti piemēroti pasākumi atkritumu apsaimniekošanas objekta pēcslēgšanas fāzei.

Iepriekš c) apakšpunktā minētā monitoringa un pārbaudžu dokumentāciju līdz ar atļaujas dokumentāciju glabā, lai nodrošinātu informācijas atbilstīgu nodošanu, jo īpaši gadījumos, ja mainās apsaimniekotājs.

3. Apsaimniekotājs bez liekas kavēšanās, un nekādā ziņā ne vēlāk kā 48 stundas pēc attiecīgā notikuma, kompetentajai iestādei dara zināmus visus notikumus, kas varētu iespaidot atkritumu apsaimniekošanas objekta stabilitāti un visu būtisko nelabvēlīgo ietekmi uz vidi, kas atklājusies atkritumu apsaimniekošanas objekta kontroles un monitoringa procedūrās. Apsaimniekotājs pēc iespējas īsteno iekšējo plānu ārkārtēju situāciju novēršanai un ievēro visas citas kompetentās iestādes norādes par novēršanas pasākumu veikšanu.

Apsaimniekotājs sedz veicamo pasākumu izmaksas.

Kompetentās iestādes noteiktā intervālā, bet ne retāk kā vienu reizi gadā, apsaimniekotājs, pamatojoties uz uzkrātajiem datiem, ziņo kompetentajām iestādēm par monitoringa rezultātiem, lai apliecinātu to, ka viņš ievēro atļaujas nosacījumus, un labāk apzinātu procesus, kas notiek atkritumos un atkritumu apsaimniekošanas objektos. Kompetentā iestāde, pamatojoties uz šo ziņojumu, var pieņemt lēmumu, ka ir vajadzīgs neatkarīga eksperta apstiprinājums.

12. pants

Atkritumu apsaimniekošanas objektu slēgšanas un pēcslēgšanas procedūras

1. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību 2. līdz 5. punkta prasībām.
2. Atkritumu apsaimniekošanas objekts sāk slēgšanas procedūru tikai tad, ja ir ievērots viens no šiem nosacījumiem:
 - a) ja ir ievēroti attiecīgie atļaujā uzskaitītie nosacījumi;
 - b) pēc apsaimniekotāja lūguma to atļāvusi kompetentā iestāde;
 - c) kompetenta iestāde ir pieņēmusi pamatotu lēmumu šajā sakarā.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 76/464/EEK (1976. gada 4. maijs) par piesārņojumu, ko rada dažas bīstamas vielas, kuras novada Kopienas ūdens vidē (OV L 129, 18.5.1976., 23. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2000/60/EK.

⁽²⁾ Padomes Direktīva 80/68/EEK (1979. gada 17. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu (OV L 20, 26.1.1980., 43. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

▼B

3. Atkritumu apsaimniekošanas objektu var uzskatīt par galīgi slēgtu tikai tad, kad kompetentā iestāde bez liekas kavēšanās ir veikusi beidzamo pārbaudi uz vietas, izvērtējusi visus apsaimniekotāja iesniegtos ziņojumus, apliecinājusi, ka atkritumu apsaimniekošanas objekta skartā zeme ir sanēta, un darījusi apsaimniekotājam zināmu, ka piekrīt to slēgt.

Piekrišana nekādi nemazina apsaimniekotāja saistības, kas paredzētas ar atļauju vai citādi paredzētas tiesību aktos.

4. Pēc atkritumu apsaimniekošanas objekta galīgās slēgšanas, un neskarot nekādus attiecīgās valsts vai Kopienas tiesību aktus, kas reglamentē atkritumu valdītāja saistības, apsaimniekotājs pēcslēgšanas fāzē ir atbildīgs par objekta uzturēšanu, monitoringu un pārbaudēm un novēršanas pasākumiem tik ilgi, cik kompetentā iestāde to var uzskatīt par vajadzīgu, ņemot vērā to, kāds ir apdraudējums un cik ilgi tas var pastāvēt, izņemot gadījumus, ja kompetentā iestāde pieņem lēmumu pārņemt minētos apsaimniekotāja pienākumus.

5. Ja kompetenta iestāde pēc to uzskata par vajadzīgu, lai izpildītu attiecīgas vides aizsardzības prasības, kas izklāstītas Kopienas tiesību aktos, jo īpaši Direktīvās 76/464/EEK, 80/68/EEK un 2000/60/EK izklāstītās prasības, apsaimniekotājs pēc atkritumu apsaimniekošanas objekta slēgšanas, *inter alia*, pārbauda atkritumu apsaimniekošanas objekta fizikālo un ķīmisko stabilitāti un mazina jebkādu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi, jo īpaši uz virszemes ūdeņiem un gruntsūdeņiem, nodrošinot to, ka:

- a) uzrauga un uztur visas pie objekta piederošās būves un ka kontroļaparāti un mēraparāti vienmēr ir gatavi lietošanai;
- b) attiecīgā gadījumā pārplūdes un noteces kanāli ir tīri un neaizdambēti.

6. Pēc atkritumu apsaimniekošanas objekta slēgšanas apsaimniekotājs bez kavēšanās paziņo kompetentajai iestādei par visiem notikumiem vai starpgadījumiem, kas var ietekmēt atkritumu apsaimniekošanas objekta stabilitāti, kā arī par jebkādu nozīmīgu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi, ko atklāj attiecīgās kontroles un monitoringa procedūras. Apsaimniekotājs attiecīgos gadījumos īsteno iekšējo plānu ārkārtēju situāciju novēršanai un ievēro visas citas kompetentās iestādes norādes par novēršanas pasākumu veikšanu.

Apsaimniekotājs sedz veicamo pasākumu izmaksas.

Kompetentās iestādes noteiktos gadījumos un biežumā apsaimniekotājs, pamatojoties uz uzkrātajiem datiem, ziņo kompetentām iestādēm par monitoringa rezultātiem, lai apliecinātu to, ka viņš ievēro atļaujas nosacījumus, un labāk apzinātu procesus, kas notiek atkritumos un atkritumu apsaimniekošanas objektos.

13. pants

Ūdens stāvokļa pasliktināšanās, gaisa un augsnes piesārņošanas novēršana

1. Kompetentā iestāde pārliecinās par to, ka apsaimniekotājs ir veicis vajadzīgos pasākumus, lai ievērotu Kopienas vides aizsardzības standartus un jo īpaši lai saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK novērstu ūdens kvalitātes pasliktināšanos, *inter alia*, veicot šādus pasākumus:

- a) novērtējot iespējamību, ka no atkritumu apsaimniekošanas objektā apglabātiem atkritumiem darbības laikā un pēcslēgšanas fāzē varētu rasties izskalojums, tostarp piesārņojuma saturu izskalojumā, un nosakot atkritumu apsaimniekošanas objekta ūdens bilanci;
- b) novēršot vai mazinot izskalojuma rašanos un virszemes ūdeņu vai gruntsūdeņu un augsnes piesārņošanu ar atkritumiem;

▼B

c) uzkrājot un apstrādājot atkritumu apsaimniekošanas objektā piesārņoto ūdeni un izskalojumu atbilstoši attiecīgo standartu prasībām, lai to varētu izvadīt vidē.

2. Kompetentā iestāde nodrošina to, ka apsaimniekotājs ir veicis atbilstīgus pasākumus, lai novērstu vai mazinātu putekļu un gāzu emisijas.

3. Ja, pamatojoties uz vides apdraudējuma novērtējumu, jo īpaši, ņemot vērā, attiecīgi, Direktīvu 76/464/EEK, Direktīvu 80/68/EEK vai Direktīvu 2000/60/EK, kompetentā iestāde ir pieņēmusi lēmumu, ka izskalojums nav jāsavāc un jāapstrādā, vai ir konstatēts, ka atkritumu apsaimniekošanas objekts nerada nekādu iespējamu apdraudējumu augšnei, gruntsūdeņiem vai virszemes ūdeņiem, 1. punkta b) un c) apakšpunktā izklāstītās prasības attiecīgi var samazināt vai no tām atteikties.

4. Dalībvalstis nodrošina to, ka ieguves rūpniecības atkritumus – neatkarīgi no tā, vai tie ir cieti, pusšķidri vai šķidri – var apglabāt kādā saņēmējā ūdenstilpē, kas nav izbūvēta ieguves rūpniecības atkritumu apglabāšanai, vienīgi tad, ja apsaimniekotājs ievēro Direktīvu 76/464/EEK, 80/68/EEK un 2000/60/EK attiecīgās prasības.

5. Ieguves rūpniecības atkritumus ievietojot atpakaļ izraktajās tilpēs, kuras radītas ieguvē virs zemes vai pazemē un kuras drīkstēs appludināt pēc slēgšanas, apsaimniekotājs veic nepieciešamos pasākumus, lai novērstu vai mazinātu ūdens stāvokļa pasliktināšanos un augšnes piesārņojumu saskaņā ar, *mutatis mutandis*, šā panta 1. un 3. punktu. Operators iesniedz kompetentajai iestādei nepieciešamo informāciju, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas prasībām, jo īpaši Direktīvā 2000/60/EK paredzētajām prasībām.

6. Ja dīķī atrodas cianīds, apsaimniekotājs nodrošina to, ka vāja, skābju iedarbībā sadalāma cianīda koncentrāciju dīķī samazina līdz zemākajam iespējamam līmenim, izmantojot labākās pieejamās metodes, un atkritumu apsaimniekošanas objektos, kam atļauja piešķirta agrāk vai kas 2008. gada 1. maijā jau darbojas, tad vietā, kur dīķī izvada sārņus no pārstrādes rūpnīcas, jebkurā gadījumā nodrošina tādu skābju iedarbībā sadalāmā cianīda koncentrāciju, kas nepārsniedz 50 ppm, sākot no 2008. gada 1. maija, nepārsniedz 25 ppm, sākot no 2013. gada 1. maija, nepārsniedz 10 ppm, sākot no 2018. gada 1. maija, un 10 ppm atkritumu apsaimniekošanas objektos, kam piešķirta atļauja pēc 2008. gada 1. maija.

Ja kompetentā iestāde to prasa, apsaimniekotājs, izmantojot apdraudējuma novērtējumu, kas ņem vērā konkrētās atkritumu glabāšanas vietas apstākļus, pierāda, ka koncentrācijas robežlielumi nav jāpazemina vēl vairāk.

14. pants

Finansiālas garantijas

1. Pirms sākas kādas darbības, kas saistītas ar atkritumu uzkrāšanu vai apglabāšanu kādā atkritumu apsaimniekošanas objektā, kompetentā iestāde prasa finansiālu garantiju (piem., finanšu noguldījumu, ietverot arī attiecīgās nozares sponsorētus savstarpēju garantiju fondus) vai līdzvērtīgu garantiju saskaņā ar procedūrām, ko paredz dalībvalstis, lai:

a) izpildītu visas saistības, kas paredzētas saskaņā ar šo direktīvu izdotā atļaujā, tostarp pēcslēgšanas noteikumus;

b) jebkurā brīdī uzreiz būtu pieejami līdzekļi atkritumu apsaimniekošanas objekta skartās zemes sanācijai, kā aprakstīts atkritumu apsaimniekošanas plānā, kas sagatavots saskaņā ar 5. pantu, un kā prasīts 7. pantā minētajā atļaujā.

▼B

2. Šā panta 1. punktā minēto garantiju aprēķina, pamatojoties uz:
 - a) atkritumu apsaimniekošanas objekta paredzamo ietekmi uz vidi, īpaši ņemot vērā atkritumu apsaimniekošanas objekta kategoriju, atkritumu parametrus un sanētās zemes lietojumu nākotnē;
 - b) pieņēmumu, ka neatkarīgas un atbilstīgi kvalificētas trešās personas novērtēs un veiks visus vajadzīgos sanācijas darbus.
3. Garantiju apjomu periodiski pielāgo atbilstīgi jebkādiem sanācijas darbiem, kas jāveic attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanas objekta skarto zemi, kā aprakstīts atkritumu apsaimniekošanas plānā, kas sagatavots saskaņā ar 5. pantu, un kā prasīts 7. pantā minētajā atļaujā.
4. Ja kompetentā iestāde piekrīt slēgšanai saskaņā ar 12. panta 3. punktu, tā apsaimniekotājam izsniedz rakstisku paziņojumu, kas viņu atbrīvo no šā panta 1. punktā minētās garantijas pienākuma, izņemot no 12. panta 4. punktā minētās pēcslēgšanas saistības.

*15. pants***Atbildība vides jomā**

Direktīvu 2004/35/EK groza šādi. Direktīvas III pielikumam pievieno šādu punktu:

“13. Ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošana saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/21/EK (2006. gada 15. marts) par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu (*).

(*) OV L 102 11.4.2006., 15. lpp.”

*16. pants***Pārrobežu ietekme**

1. Ja dalībvalsts, kurā atrodas atkritumu apsaimniekošanas objekts, apzinās, ka A kategorijas objekts varētu kādā citā dalībvalstī būtiski nelabvēlīgi ietekmēt vidi un radīt no tā izrietošu apdraudējumu cilvēku veselībai, vai arī, ja kāda dalībvalsts, ko varētu tā ietekmēt, izsaka šādu lūgumu, dalībvalsts, kuras teritorijā iesniegts lūgums saskaņā ar 7. pantu, saskaņā ar minēto pantu saņemto informāciju sniedz šai citai dalībvalstij tajā pašā laikā, kad tā dara to pieejamu saviem pilsoņiem.

Tāda informācija noder par pamatu visām apspriedēm, kas nepieciešamas šo divu dalībvalstu divpusējās attiecībās, ievērojot savstarpējības un līdztiesības principus.

2. Divpusējās attiecībās dalībvalstis nodrošina to, lai 1. punktā minētajos gadījumos arī tās dalībvalsts attiecīgajai sabiedrībai, kuru tie varētu ietekmēt, pietiekami ilgu laiku būtu pieejami atļauju pieteikumi, lai tai būtu tiesības paust viedokli par tiem, pirms kompetentā iestāde pieņem lēmumu.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka, notiekot nelaimes gadījumam atkritumu apsaimniekošanas objektā, kā minēts šā panta 1. punktā, informāciju, ko apsaimniekotājs saskaņā ar 6. panta 4. punktu sniedz kompetentajai iestādei, tūlīt pārsūta citai dalībvalstij, lai palīdzētu mazināt nelaimes gadījuma sekas cilvēku veselībai, kā arī novērtēt un mazināt videi nodarīto faktisko vai potenciālo kaitējumu apjomu.

*17. pants***Kompetentās iestādes veiktas pārbaudes**

1. Pirms apglabāšanas darbību sākuma un pēc tam, arī pēcslēgšanas fāzē, ar vienādiem starplaikiem, ko nosaka attiecīgā dalībvalsts, kompetentā iestāde pārbauda visus atkritumu apsaimniekošanas objektus, uz ko

▼B

attiecas 7. pants, lai nodrošinātu to, ka tie atbilst attiecīgiem atļaujas nosacījumiem. Pozitīva konstatācija nekādi nemazina apsaimniekotāja atbildību atbilstoši atļaujas nosacījumiem.

2. Dalībvalstis prasa, lai apsaimniekotājs glabā atjauninātu dokumentāciju par visām atkritumu apsaimniekošanas darbībām un dara to pieejamu kompetentās iestādes veikto pārbaūžu vajadzībām, un nodrošina to, ka gadījumā, ja atkritumu apsaimniekošanas objekta darbības laikā mainās apsaimniekotājs, atbilstīgi tiek nodota būtiska jaunākā informācija un dati attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanas objektu.

*18. pants***Pienākums sniegt ziņojumus**

1. Ar triju gadu starplaiku dalībvalstis Komisijai sūta ziņojumus par šīs direktīvas īstenošanu. Ziņojumus sastāda, balstoties uz anketu vai vispārējiem principiem, ko Komisija izstrādā saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru. Ziņojumu nosūta Komisijai, vēlākais, deviņus mēnešus pēc tam, kad beidzies triju gadu termiņš, uz ko attiecas ziņojums.

Vēlākais, deviņus mēnešus pēc tam, kad saņemti dalībvalstu ziņojumi, Komisija publicē ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu.

2. Ik gadu dalībvalstis Komisijai pārsūta informāciju par notikumiem, par kuriem apsaimniekotāji ziņojuši saskaņā ar 11. panta 3. punktu un 12. panta 6. punktu. Komisija pēc lūguma dara šo informāciju pieejamu pārējām dalībvalstīm. Neskarot Kopienas tiesību aktus par vides informācijas pieejamību, dalībvalstis savukārt pēc lūguma dara šo informāciju pieejamu attiecīgajai sabiedrībai.

*19. pants***Sankcijas**

Dalībvalstis izstrādā noteikumus par sankcijām, ko piemēro par tādu attiecīgās valsts tiesību aktu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un preventīvas.

*20. pants***Slēgtu atkritumu apsaimniekošanas objektu saraksti**

Dalībvalstis nodrošina to, lai sastādītu un regulāri atjauninātu sarakstus, kur uzskaitītu tādus slēgtus atkritumu apsaimniekošanas objektus (tostarp pamestus atkritumu apsaimniekošanas objektus) to teritorijā, kuri nopietni negatīvi ietekmē vidi vai kuri vidējā vai īsā laikā varētu kļūt par nopietniem cilvēku veselības vai vides apdraudētājiem. Tādus sarakstus, ko dara sabiedrībai pieejamus, sastāda līdz 2012. gada 1. maijam, ņemot vērā 21. pantā minētās metodoloģijas, ja tādas ir pieejamas.

*21. pants***Informācijas apmaiņa**

1. Komisija, kam palīdz 23. pantā minētā komiteja, nodrošina to, ka dalībvalstis atbilstīgi savstarpēji apmainās ar tehnisku un zinātnisku informāciju, lai izstrādātu metodoloģijas, kas attiecas uz:

- a) 20. panta īstenošanu;
- b) to slēgtu atkritumu apsaimniekošanas objektu sanācību, kuri uzskaitīti saskaņā ar 20. pantu, lai ievērotu 4. panta prasības. Ar tādām metodoloģijām paredz izstrādāt vispiemērotākās apdraudējuma novērtējuma procedūras un trūkumu novēršanas darbības, ievērojot Eiropas

▼B

dažādos ģeoloģiskos, hidroģeoloģiskos un klimatoloģiskos parame-
trus.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentā iestāde seko labāko
pieejamo metožu attīstībai vai ir par to informēta.

3. Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un
attiecīgām ieinteresētām organizācijām par labākajām pieejamajām
metodēm, saistīto uzraudzību un to attīstību. Komisija publicē informā-
cijas apmaiņas rezultātus.

▼M1*22. pants*

1. Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo proce-
dūru pieņem:

- a) vajadzīgos tiesību aktus, lai saskaņotu un periodiski pārsūtītu 7.
panta 5. punktā un 12. panta 6. punktā minēto informāciju;
- b) tehniskas pamatnostādnes, lai noteiktu finansiālās garantijas apjomu
saskaņā ar 14. panta 2. punkta prasībām;
- c) tehniskas pamatnostādnes pārbaudēm saskaņā ar 17. pantu.

2. Komisija pieņem vajadzīgos tiesību aktus (prioritāti piešķirot b), c)
un d) apakšpunktam), lai:

- a) īstenotu 13. panta 6. punktu, tostarp tehniskās prasības attiecībā uz
vāja, skābju iedarbībā sadalāma cianīda noteikšanu un tā mērīšanas
metodi;
- b) pabeigtu izstrādāt tehniskās prasības II pielikumā ietvertajai atkri-
tumu klasifikācijai;
- c) interpretētu 3. panta 3. punktā doto definīciju;
- d) definētu kritērijus atkritumu apsaimniekošanas objektu klasifikācijai
saskaņā ar III pielikumu;
- e) noteiktu saskaņotus paraugu ņemšanas un analīzes standartus, kas
vajadzīgi, lai tehniski īstenotu šo direktīvu. Pasākumus, kas ir pare-
dzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, tostarp to papil-
dinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo
kontroles procedūru.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas
elementus, tostarp to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā
minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Komisija veic vajadzīgos grozījumu pielikumos, lai tie atbilstu
zinātnes un tehnikas progresam. Šos grozījumus veic, lai panāktu augstu
vides aizsardzības līmeni.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas
elementus, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo
kontroles procedūru. Šos grozījumus veic, lai nodrošinātu augstu vides
aizsardzības līmeni.

▼B*23. pants***Komiteja**

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas
75/442/EEK 18. pantu, turpmāk "Komiteja".

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un
7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs
mēneši.

▼M1

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

▼B*24. pants***Pārejas noteikumi**

1. Dalībvalstis nodrošina to, lai visi atkritumu apsaimniekošanas objekti, kam izsniegtas atļaujas vai kas jau darbojas 2008. gada 1. maijā, atbilstu šīs direktīvas noteikumiem no 2012. gada 1. maija, izņemot tos, kas izklāstīti 14. panta 1. punktā, kuriem atbilstība jānodrošina līdz 2014. gada 1. maijam, un tos, kas izklāstīti 13. panta 6. punktā, kuriem atbilstība jānodrošina saskaņā ar minētajā punktā paredzētajiem termiņiem.

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz atkritumu apsaimniekošanas objektiem, kas ir slēgti līdz 2008. gada 1. maijam.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka no 2006. gada 1. maija – un neskarot jebkādu atkritumu apsaimniekošanas objekta slēgšanu pēc minētā datuma un līdz 2008. gada 1. maijam – ieguves rūpniecības atkritumus apsaimnieko tādā veidā, kas netraucē izpildīt šīs direktīvas 4. panta 1. punkta un citas attiecīgas vides prasības, kas izklāstītas Kopienas tiesību aktos, tostarp Direktīvā 2000/60/EK.

4. Šīs direktīvas 5. pants, 6. panta 3. līdz 5. punkts, 7. un 8. pants, 12. panta 1. un 2. punkts un 14. panta 1. līdz 3. punkts neattiecas uz tādiem atkritumu apsaimniekošanas objektiem, kas:

— beiguši pieņemt atkritumus pirms 2006. gada 1. maija;

— beidz slēgšanas procedūras saskaņā ar attiecīgiem Kopienas vai attiecīgas valsts tiesību aktiem vai programmām, ko akceptējusi kompetentā iestāde; un

— faktiski būs slēgti līdz 2010. gada 31. decembrim.

Dalībvalstis par tādiem gadījumiem paziņo Komisijai līdz 2008. gada 1. augustam, un nodrošina, lai attiecīgos objektus apsaimniekotu tā, ka tas neliedz sasniegt mērķus, kas noteikti šajā direktīvā, jo īpaši 4. panta 1. punktā, un citos Kopienas tiesību aktos, tostarp Direktīvā 2000/60/EK.

*25. pants***Transponēšana**

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2008. gada 1. maijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to nekavējoties informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savus tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

*26. pants***Stāšanās spēkā**

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

▼B

27. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.



I PIELIKUMS

Smagu nelaimes gadījumu novēršanas politika un informācija, kas jā dara zināma attiecīgajai sabiedrībai

1. Smagu nelaimes gadījumu novēršanas politika

Apsaimniekotāja izstrādātā smagu nelaimes gadījumu novēršanas politikai un drošības sistēmai būtu jābūt samērīgai ar apdraudējumiem, ko var radīt smagi nelaimes gadījumi atkritumu apsaimniekošanas objektā. Lai to varētu īstenot, jāņem vērā šādi elementi:

- 1) smagu nelaimes gadījumu novēršanas politikā būtu jāiekļauj apsaimniekotāja pamatmērķi un darbības principi attiecībā uz smagu nelaimes gadījumu radītiem apdraudējumiem;
- 2) drošības sistēmai būtu daļēji jāietver vispārēja apsaimniekošanas sistēma, kas ietver organizācijas struktūru, atbildību, praksi, procedūras, procesus un resursus smagu nelaimes gadījumu novēršanas politikas izstrādei un īstenošanai;
- 3) drošības sistēma risina šādus jautājumus:
 - a) organizatoriskus un personāla jautājumus – smagu apdraudējumu likvidācijā iesaistītā personāla uzdevumi un pienākumi visos organizācijas līmeņos; šī personāla mācību vajadzību noskaidrošana un šo mācību nodrošināšana; kā arī darbinieku un, vajadzības gadījumā, apakšuzņēmēju iesaiste;
 - b) galveno apdraudējumu noteikšanu un novērtējumu – tādu procedūru izstrāde un īstenošana, ar ko regulāri konstatēt galvenos apdraudējumus, ko rada normālas un anormālas darbības, un novērtējums – kādas ir iespējas tiem notikt, un cik nopietni tie var būt;
 - c) darbības kontroli – tādu procedūru un drošas darbības instrukciju izstrāde un īstenošana, kas ietver rūpnīcas uzturēšanu, procesus, iekārtas un darbības pagaidu pārtraukumus;
 - d) pārmaiņu pārvaldību – tādu procedūru izstrāde un īstenošana, lai plānotu atkritumu apsaimniekošanas objektu pārveidošanu vai projektētu jaunus objektus;
 - e) plānus ārkārtēju situāciju novēršanai – tādu procedūru izstrāde un īstenošana, lai, izmantojot sistēmanalīzi, konstatētu paredzamas ārkārtējas situācijas un sagatavotu, pārbaudītu un pārskatītu ārkārtēju situāciju novēršanas plānus, kā darboties ārkārtējās situācijās;
 - f) darbības monitoringu – tādu procedūru izstrāde un īstenošana, ar ko nepārtraukti vērtēt atbilstību mērķiem, kas ietverti apsaimniekotāja izstrādātajā smagu nelaimes gadījumu novēršanas politikā un drošības sistēmā, kā arī mehānismi izmeklēšanai un korekcijas darbībām neatbilstības gadījumā. Šīm procedūrām būtu jāaptver apsaimniekotāja sistēma ziņošanai par smagiem nelaimes gadījumiem vai gandrīz notikušiem nelaimes gadījumiem, jo īpaši tādiem, kas attiecas uz aizsardzības pasākumu neefektivitāti, to izmeklēšanu un turpmākiem pasākumiem, pamatojoties uz gūto pieredzi;
 - g) auditu un pārskatīšanu – tādu procedūru izstrāde un īstenošana, ar ko regulāri, sistemātiski vērtē smagu nelaimes gadījumu novēršanas politiku un drošības sistēmas efektivitāti un piemērotību; dokumentētu politikas un drošības sistēmas darbības pārskatīšanu un tās atjaunināšanu, ko veic augstākā vadība.

2. Informācija, ko dara zināmu attiecīgajai sabiedrībai

- 1) Apsaimniekotāja vārds vai nosaukums un atkritumu apsaimniekošanas objekta adrese.
- 2) Dati par personu, kas sniedz informāciju – tās ieņemamais amats.
- 3) Apliecinājums, ka uz atkritumu apsaimniekošanas objektu attiecas normatīvi un/vai administratīvi akti, ar ko īsteno šo direktīvu un, ja vajadzīgs, apliecinājums, ka informācija, kas attiecas uz 6. panta 2. punktā minētajiem elementiem, ir iesniegta kompetentajai iestādei.
- 4) Skaidrs un vienkāršs paskaidrojums par to, kāda darbība vai darbības ir veiktas attiecīgā atkritumu glabāšanas vietā.

▼B

- 5) Atkritumu apsaimniekošanas objektā, kā arī atkritumos, kas var izraisīt smagus nelaimes gadījumus, esošo vielu un preparātu sadzīvē lietotie nosaukumi vai vispārējie apzīmējumi, vai vispārēju apdraudējumu klasifikācija, norādot to galvenos parametrus, kas rada apdraudējumu.
- 6) Vispārēja informācija par smagu nelaimes gadījumu radītu apdraudējumu būtību, arī to potenciālo iespaidu uz apkārtējiem iedzīvotājiem un vidi.
- 7) Atbilstīga informācija par to, kā paredzēts brīdināt un informēt attiecīgos apkārtējos iedzīvotājus, notiekot smagam nelaimes gadījumam.
- 8) Atbilstīga informācija par to, kas jā dara attiecīgajiem iedzīvotājiem un kā viņiem jā rīkojas, notiekot smagam nelaimes gadījumam.
- 9) Apstiprinājums, ka apsaimniekotājam atkritumu glabāšanas vietā jā veic atbilstīgi pasākumi, jo īpaši sadarbojoties ar avārijas dienestiem, lai rīkotos smagu nelaimes gadījumu gadījumā un lai mazinātu to sekas.
- 10) Atsauce uz ārēju ārkārtas pasākumu plānu, kas izstrādāts, lai novērstu visas nelaimes gadījuma blakusparādības. Tajā būtu jā ietver padomi sadarboties, un visas avārijas dienestu norādes vai lūgumi nelaimes gadījuma laikā.
- 11) Sīkākas ziņas par to, kur iegūt turpmāku atbilstošu informāciju, ievērojot attiecīgās valsts tiesību aktos noteiktās slepenības prasības.



II PIELIKUMS

Atkritumu raksturojums

Atkritumus, ko paredzēts apglabāt atkritumu apsaimniekošanas objektā, raksturo tā, lai objekta struktūrai nodrošinātu ilgtermiņa fizikālu un ķīmisku stabilitāti un novērstu smagus nelaimes gadījumus. Vajadzības gadījumā un saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas objekta kategoriju atkritumu raksturojums aptver šādus aspektus:

- 1) tuvākā un vēlākā laikā glabājamo atkritumu paredzamo fizikālo un ķīmisko īpašību apraksts, īpaši pieminot to stabilitāti dažādos virszemes atmosfēras/-meteoroloģiskos apstākļos, ņemot vērā iegūtā minerāla vai iegūto minerālu veidu un jebkuru noraktās virskārtas slāņu un/vai tādu minerālu piejaukumu veidu, kas tiks pārvietoti ieguves darbību laikā;
- 2) atkritumu klasifikācija saskaņā ar attiecīgu aprakstu Lēmumā 2000/532/EK ⁽¹⁾, īpaši ņemot vērā to parametrus, kas rada apdraudējumu;
- 3) minerālresursu apstrādei izmantojamo ķīmisko vielu un to stabilitātes apraksts;
- 4) glabāšanas metodes apraksts;
- 5) atkritumu transporta sistēmu, ko paredzēts izmantot.

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2000/532/EK (2000. gada 3. maijs), ar ko aizstāj Lēmumu 94/3/EK, ar kuru izveidots atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta a) punktu Padomes Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, un Padomes Lēmumu 94/904/EK, ar kuru izveidots bīstamo atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta 4. punktu Padomes Direktīvā 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem (OV L 226, 6.9.2000., 3. lpp.). Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Lēmumu 2001/573/EK (OV L 203, 28.7.2001., 18. lpp.).



III PIELIKUMS

Kritēriji atkritumu apsaimniekošanas objektu klasifikācijas noteikšanai

Atkritumu glabāšanas objektu klasificē kā A kategorijas objektu, ja:

- saskaņā ar apdraudējuma novērtējumu, kas ņem vērā tādus faktorus kā atkritumu apsaimniekošanas objekta lielumu konkrētā brīdī vai nākotnē, tā atrašanās vietu un ietekmi uz vidi, kļūme vai nepareiza darbība, piem., terehona sabrukšana vai dambja pārraušana, var izraisīt smagu nelaimes gadījumu; vai
- tajā atrodas atkritumi, ko, pārsniedzot konkrētu robežlielumu, saskaņā ar Direktīvu 91/689/EEK klasificē kā bīstamus; vai
- tajā atrodas vielas vai preparāti, ko, pārsniedzot konkrētu robežlielumu, saskaņā ar Direktīvu 67/548/EEK vai Direktīvu 1999/45/EK klasificē kā bīstamus.



EIROPAS PARLAMENTA, PADOMES UN KOMISIJAS DEKLARĀCIJA

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija atzinīgi vērtē Bulgārijas un Rumānijas Kopīgo deklarāciju saistībā ar gaidāmās Direktīvas par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu īstenošanu.